

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1269/2012

z dnia 21 grudnia 2012 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 585/2012 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących m.in. z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 oraz art. 11 ust. 3, 5 i 6,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) W następstwie dochodzenia („dochodzenie pierwotne”) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 954/2006⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy. Środki przyjęły formę cła antydumpingowego *ad valorem* wynoszącego 24,1 % nałożonego na przywóz pochodzący od indywidualnie wskazanych producentów eksportujących w Rosji, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 35,8 % na przywóz od wszystkich innych przedsiębiorstw w Rosji. Ostateczne cło antydumpingowe nałożone na grupę objętą obecnym dochodzeniem przeglądownym – OAO TMK („grupa TMK” lub „wnioskodawca”), w której skład wchodzi OAO Volzhsky Pipe Plant, OAO Taganrog Metallurgical Works, OAO Sinarsky Pipe Plant oraz OAO Seversky Tube Works, wynosiło 35,8 %, tj. było ono cłem rezydualnym.

- (2) W następstwie wszczęcia przeglądu okresowego, o który wystąpiła grupa TMK zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego („dochodzenie przeglądowne”), Rada zmieniła, rozporządzeniem (WE) nr 812/2008⁽³⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, wobec grupy TMK na 27,2 %.

- (3) W następstwie przeglądu wygaśnięcia („dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia”) Rada utrzymała, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 585/2012⁽⁴⁾, środki wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 954/2006 względem przywozu rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub ze stali, pochodzących z Rosji i Ukrainy.

- (4) W związku z tym obowiązującymi środkami są środki wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 585/2012. Grupa TMK, w której skład wchodzi OAO Volzhsky Pipe Plant, OAO Taganrog Metallurgical Works, OAO Sinarsky Pipe Plant oraz OAO Seversky Tube Works, podlega cłu antydumpingowemu w wysokości 27,2 %.

1.2. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (5) W dniu 14 października 2011 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu”)⁽⁵⁾ wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub ze stali, pochodzących z Rosji.

- (6) Przegląd ten, którego zakres ograniczony jest do zbadania dumpingu, został wszczęty po złożeniu uzasadnionego wniosku przez grupę TMK. Wnioskodawca przedstawił we wniosku dowody *prima facie* świadczące o tym, iż utrzymywanie środków na dotychczasowym poziomie nie jest już konieczne do zrównoważenia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 220 z 15.8.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 174 z 4.7.2012, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 303 z 14.10.2011, s. 11.

1.3. Zainteresowane strony

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę, władze państwa wywozu oraz przemysł unijny o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (8) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesłała kwestionariusz do wnioskodawcy, który udzielił odpowiedzi w wyznaczonym terminie.
- (9) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów określenia poziomu dumpingu. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzono na terenie wnioskodawcy i jego powiązanych przedsiębiorstw handlowych – ZAO TMK Trade House (Moskwa), TMK Warehouse Complex LLC (Lytkaryno), TMK Europe GmbH (Kolonja), TMK Italia s.r.l. (Lecco) i TMK Global SA (Genewa).

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (10) Dochodzenie w sprawie poziomu dumpingu obejmowało okres od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (11) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak produkt zdefiniowany w rozporządzeniu (UE) nr 585/2012, którym wprowadzono obecnie obowiązujące środki, tzn. są to rury i przewody bez szwu (*seamless pipes and tubes* – SPT) z żelaza lub stali o okrągłym przekroju poprzecznym, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm, w których wartość ekwiwalentu węgla (*Carbon Equivalent Value* – CEV) nie przekracza 0,86 zgodnie ze wzorem oraz analizą chemiczną Międzynarodowego Instytutu Spawalnictwa⁽¹⁾, obecnie objęte kodami CN ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 oraz ex 7304 59 93, pochodzące z Rosji („produkt objęty postępowaniem”).

2.2. Produkt podobny

- (12) Zgodnie z tym, co wskazano w dochodzeniu pierwotnym oraz w dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia, również w toku obecnego dochodzenia potwierdzono, że produkt wytwarzany w Rosji i wywożony do Unii, produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Rosji oraz produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez producentów unijnych mają takie same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz końcowe zastosowania. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ CEV określa się zgodnie ze sprawozdaniem technicznym z 1967 r., dok. IIW IX-555-67, opublikowanym przez Międzynarodowy Instytut Spawalnictwa.

3. DUMPING

3.1. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

3.1.1. Wartość normalna

- (13) Sprzedaż na rynku krajowym dokonywana była poprzez przedsiębiorstwa powiązane – ZAO TMK Trade House i TMK Warehouse, które następnie odsprzedawały produkt objęty postępowaniem niezależnym klientom w Rosji.
- (14) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w pierwszej kolejności zbadano, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego dokonywana przez każdego producenta eksportującego na rynku krajowym na rzecz klientów niezależnych była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością jego sprzedaży eksportowej do Unii, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii. W wyniku badania ustalono, że sprzedaż krajowa była reprezentatywna w odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących.
- (15) Zbadano następnie, czy każdy typ produktu podobnego sprzedawany przez producentów eksportujących na ich rynku krajowym był wystarczająco reprezentatywny do celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego typu produktu uznawana była za wystarczająco reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży danego typu produktu na rzecz klientów niezależnych dokonana na rynku krajowym przez wnioskodawcę w ODP wynosiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego typu produktu wywożonego do Unii.
- (16) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zbadano następnie, czy sprzedaż krajowa każdego typu produktu, który był sprzedawany w ilościach reprezentatywnych, mogła być uznana za sprzedaż dokonaną w zwykłym obrocie handlowym. Badanie to przeprowadzono poprzez ustalenie odsetka krajowej sprzedaży z zyskiem każdego wywożonego typu produktu objętego postępowaniem na rzecz klientów niezależnych na rynku krajowym w ODP.
- (17) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których ponad 80 % wielkości sprzedaży danego typu produktu na rynku krajowym dokonano powyżej kosztów, a średnia ważona cena sprzedaży danego typu była równa jednostkowemu kosztowi produkcji lub od niego wyższa, wartość normalną dla każdego typu produktu obliczono jako średnią ważoną rzeczywistych cen krajowych całej sprzedaży rozpatrywanego typu, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem.
- (18) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego typu produktu z zyskiem stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży danego typu lub gdy średnia ważona ceny danego typu była niższa niż jednostkowy koszt produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona ceny wyłącznie w krajowej sprzedaży z zyskiem dla danego typu w ODP.
- (19) Wartość normalna dla niereprezentatywnych typów (tj. tych, których sprzedaż na rynku krajowym stanowiła

- mniej niż 5 % sprzedaży eksportowej do Unii lub które nie były w ogóle sprzedawane na rynku krajowym) została obliczona na podstawie kosztu wytworzenia przypadającego na typ produktu, powiększonego o koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz o zyski. W przypadku istniejącej sprzedaży krajowej wykorzystano zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym w podziale na typy produktu objętego postępowaniem. W przypadku braku sprzedaży krajowej zastosowano średni zysk ze sprzedaży.
- (20) W odniesieniu do kosztów produkcji, w szczególności do kosztów energii, jeśli chodzi o gaz, zbadano, czy ceny gazu płacone przez producentów eksportujących odzwierciedlały wystarczająco koszty związane z produkcją i dystrybucją gazu.
- (21) Ustalono, że cena gazu na rynku krajowym płacona przez producentów eksportujących wynosiła około jednej trzeciej ceny eksportowej gazu ziemnego z Rosji. W tej kwestii wszystkie dostępne dane wskazują, że krajowe ceny gazu w Rosji są cenami regulowanymi i znajdują się na znacznie niższym poziomie niż ceny rynkowe płacone na nieregulowanych rynkach gazu ziemnego. Dlatego też, ponieważ koszty gazu nie zostały odpowiednio odzwierciedlone w dokumentacji księgowej producentów eksportujących zgodnie z art. 2 ust. 5, konieczne było ich odpowiednie dostosowanie. Wobec braku wystarczająco reprezentatywnych i niezniekształconych cen gazu na rosyjskim rynku krajowym uznano za właściwe dokonanie dostosowania, zgodnie z art. 2 ust. 5, na podstawie informacji pochodzących z innych reprezentatywnych rynków. Dostosowana cena oparta została na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej (Waidhaus), dostosowanej w odniesieniu do lokalnych kosztów dystrybucji. Waidhaus jako główny punkt sprzedaży gazu rosyjskiego do UE, będącej największym rynkiem zbytu gazu rosyjskiego, na którym ceny odpowiednio odzwierciedlają koszty, może być uznany za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (22) Po ujawnieniu ustaleń grupa TMK twierdziła, że dostosowanie ceny gazu było niezgodne z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego oraz pkt 2.2.1.1 Porozumienia antydumpingowego WTO. Jak wspomniano w motywie 21, ustalono, że cena gazu na rynku krajowym płacona przez grupę TMK wynosiła około jednej trzeciej ceny eksportowej gazu ziemnego z Rosji. Dlatego też, ponieważ koszty gazu nie zostały odpowiednio odzwierciedlone w dokumentacji księgowej producentów eksportujących zgodnie z art. 2 ust. 5, konieczne było ich odpowiednie dostosowanie. Argument grupy TMK został uznany za nieuzasadniony i w związku z tym – z uwagi na brak jakichkolwiek dowodów – został on odrzucony.
- 3.1.2. *Cena eksportowa*
- (23) Należy zauważyć, że pewne ilości wywozowe produktu objętego postępowaniem nie zostały zgłoszone przez grupę TMK, gdyż była ona zdania, że te SPT nie są objęte zakresem dochodzenia. Podczas wizyt weryfikacyjnych na miejscu przedstawiono służbom Komisji próbki w postaci przekrojów poprzecznych produktu, który rzekomo nie jest objęty zakresem definicji produktu, i to przed i po jego dalszym przetworzeniu, co nie może jednak być traktowane jako rozstrzygający dowód.
- (24) Po zbadaniu tej kwestii stwierdzono, że omawiane SPT wchodzą w zakres definicji produktu. Odpowiednie transakcje wywozowe zostały zatem uwzględnione przy obliczaniu dumpingu.
- (25) Podczas spotkania wyjaśniającego w dniu 9 listopada 2012 r., któremu przewodniczył rzecznik praw stron, grupa TMK oświadczyła, że chciałyby przede wszystkim odnieść się do kwestii klasyfikacji w dokumencie zawierającym ustalenia, która jej zdaniem była przyczyną podniesienia marginesu dumpingu dotyczącego tej grupy z poziomu ok. 13–14 %. Grupa TMK wyraziła pewne zdziwienie faktem, że produkty te zostały uznane za wchodzące w zakres dochodzenia, i podkreśliła ponownie, że wspomniane wywiezione ilości nie zostały zgłoszone, gdyż produkty te są „tulejami rurowymi” (zwanymi również „profilami drążonymi”), a nie rurami, i w związku z tym jej zdaniem nie wchodzą one w zakres definicji produktu. Grupa wskazała ponadto, że kwestia ta została w istocie bardzo pobieżnie poruszona przez służby Komisji podczas wizyty weryfikacyjnej. W tym względzie należy zauważyć, że grupa TMK w informacji przekazanej w dniu 31 sierpnia 2012 r. sama stwierdziła, że „kwestia tego, czy »profile drążone« objęte kodem CN 7304 59 10 powinny wchodzić w zakres dochodzenia, została obszernie omówiona w ramach dochodzenia”. W istocie zarówno Komitet Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej („ESTA”), jak i grupa TMK miały wystarczająco dużo okazji do wyrażenia swojej opinii w tej kwestii. Ponadto należy zauważyć, że służby Komisji poprosiły importerów powiązanych z TMK o wypełnienie załącznika do formularza i sprawdziły uzyskane dane podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu w celu zebrania wszystkich istotnych informacji. Stwierdzenie, że kwestia ta została przez służby Komisji podczas dochodzenia potraktowana „bardzo pobieżnie” i że uznano, iż produkty te wchodzą w zakres definicji produktu, było błędne i w związku z tym zostało ono odrzucone.
- (26) Grupa TMK wskazała ponadto, że włączenie tych ilości wywozowych było niezgodne z prawem i nieuzasadnione, gdyż służby Komisji nie mogły udowodnić, że rury nie były „nieobrobione”, a więc wniosek, że te „tuleje rurowe” były „półproduktem” (lub produktem częściowo obrobionym), jest nieuzasadniony.
- (27) Po pierwsze, należy przypomnieć, że produkty objęte kodami CN 7304 39 10 oraz 7304 59 10 to „rury, przewody rurowe i profile drążone”, bez szwu, żelazne (inne niż żeliwne) lub ze stali, „nieobrobione, proste i o jednolitej grubości ścianki, wyłącznie do stosowania do produkcji rur i przewodów rurowych o innych przekrojach poprzecznych i grubościach ścianki”. W notach wyjaśniających do podpozycji 7304 39 10 oraz 7304 59 10 stwierdza się, że obejmują one „bezszwowe rury stalowe, otrzymywane zwykle metodą przebijania (kucia) i walcowania na gorąco lub metodą przebijania i ciągnięcia na gorąco; są one zwykle nazywane »półfabrykatami«. Przeznaczone są do przerobienia na rury

o innych kształtach i grubości ścianki, z bardziej obniżonymi tolerancjami wymiarów. Są one prezentowane ze zgrubnie obciętymi końcami i stępionymi ostrymi krawędziami, ale nie są wykończone w inny sposób. Ich zewnętrzne i wewnętrzne powierzchnie są chropowate i z nieusuniętą zgorzeliną. Nie są one naoliwione, powleczone cynkiem lub pomalowane". Po rozpatrzeniu argumentów przedstawionych przez grupę TMK i przez ESTA uznaje się, że na podstawie różnych dokumentów zebranych podczas wizyt weryfikacyjnych na miejscu (zamówienia i specyfikacje od klientów, umowy między przedsiębiorstwami, faktury wystawione przez powiązanych importerów, opis normy ISO 9809-1) rury te są faktycznie „półproduktami”, gdyż muszą one odpowiadać pewnym wymogom i specyfikacjom, takim jak „wysokiej jakości rury ze stali nierdzewnej wytwarzane na gorąco do produkcji cylindrów, ze stali typu 34CrMo4 zgodnie z UNI EN 10083-1 i DIN 1629, »wyżarzone surowe« i »stępione na końcach«, o wymiarach odpowiadających wymiarom podanym w zamówieniu”. Ponadto także inne wymogi wyszczególnione w zamówieniach od klientów i specyfikacjach, takie jak „ultradźwiękowe wykrywanie ewentualnych wad, badanie grubości, geometrii i prostości”, wskazują na dalszą obróbkę tych przewodów rurowych, co w przypadku tzw. »profilu drążonych» nie ma miejsca.

- (28) Grupa TMK twierdziła, że cechy, takie jak „wyżarzone surowe” i „stępione na końcach” nie należą do kryteriów wymienionych w tekście właściwego kodu CN ani not wyjaśniających, na podstawie których określa się, czy rura jest „nieobrobiona”. W tym względzie należy zauważyć, że teksty pozycji oraz odpowiednich not wyjaśniających nie zawsze zawierają wyczerpujący wykaz cech produktów objętych danym kodem. W odniesieniu do produktów, takich jak przedmiotowe, które dzielą właściwości z różnymi rodzajami towarów, klasyfikacja odbywa się według najważniejszych cech wwożonych towarów. A zatem mimo iż cechy te nie znajdują się wśród kryteriów wyszczególnionych w tekście właściwych kodów CN i not wyjaśniających, są one jednak nadal istotnymi elementami w celu ustalenia, czy dany rodzaj produktu może zostać uznany za „nieobrobiony” i w związku z tym czy powinien być objęty kodem 7304 39 10 oraz 7304 59 10.
- (29) Grupa TMK twierdziła ponadto, że rury te nie były wyżarzone, gdyż nie były one poddawane obróbce cieplnej, jak wynika to z atestu składu chemicznego i właściwości mechanicznych. W tym względzie należy zauważyć, że specyfikacje zamówień od klientów zawierają sprzeczne informacje, gdyż wspomina się w nich o obróbce cieplnej produktu. Odniesienie do tych specyfikacji zamówień znajduje się w innych dokumentach, takich jak oświadczenie producenta wydane przez grupę TMK oraz specyfikacja do umowy podpisanej przez grupę TMK i niepowiązanej z nią klienta.
- (30) Komisja stwierdziła ponadto, że we wspomnianych wyżej umowach między przedsiębiorstwami, które grupa TMK przedstawiła podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu, produkty te były początkowo klasyfikowane w ramach innego kodu CN (objętego środkami), a następnie (również w trakcie ODP) ich klasyfikacja została zmieniona na inny kod, który nie jest objęty środkami, mimo iż – zgodnie z dostępnymi informacjami – w zamówieniach

od klientów i specyfikacjach produktów nie nastąpiły żadne zmiany. Grupa TMK argumentowała, że za zmiana kodu CN jest bez znaczenia, gdyż zgodnie z obowiązującymi zasadami klasyfikacji celnej istotne są tylko obiektywne cechy towarów w chwili ich wwozu do Unii. Obiektywne cechy towarów w chwili ich wwozu do Unii są co prawda ważnym elementem, jednak grupa TMK nie zaprzecza, że klasyfikowała te rodzaje produktów w ramach kodów objętych zakresem środków, zanim zmieniła tę klasyfikację, mimo iż nie zmieniła się specyfikacja produktów. Jest to jeden z elementów, na podstawie których wyciągnięto wniosek, że przedmiotowe rodzaje produktów są objęte zakresem definicji produktu.

- (31) Należy również zauważyć, że w specyfikacjach zamówień od klientów niepowiązanych mowa jest jednoznacznie o „półproduktach”, a nie o „tulejach rurowych” ani „profilach drążonych”. W tej ostatniej kwestii grupa TMK argumentowała, że dla celów klasyfikacji celnej jest całkowicie bez znaczenia, jakimi słowami nabywca opisuje produkt. W odpowiedzi na tę argumentację należy stwierdzić, że opis produktu przez nabywcę ma pewną wartość w tym sensie, że nabywca w chwili zamówienia najwyraźniej wie, jakie wymogi stawia wobec produktu. W związku z tym twierdzenie, jakoby opis nabywcy był „całkowicie bez znaczenia”, jest wątpliwe.
- (32) Podsumowując, należy stwierdzić, że będące półproduktem przewody rurowe bez szwu wytwarzane na gorąco, nabywane na potrzeby produkcji takich cylindrów, muszą odpowiadać bardzo szczegółowym wymogom technicznym, jakościowym i wymiarowym. Cechy te jednoznacznie nie odpowiadają pojęciu „nieobrobione” zawartemu w notach wyjaśniających do kodów CN 7304 39 10 oraz 7304 59 10, a zatem uwagi przedstawione przez grupę TMK w odniesieniu do rzekomej błędnej interpretacji terminu „nieobrobione” przez Komisję należało odrzucić.
- (33) Wbrew kilku wcześniejszym oświadczeniom grupa TMK twierdziła również, że przedmiotowe produkty sprzedawane klientom niepowiązanym nie były przeznaczone tylko i wyłącznie do jednego zastosowania, tj. produkcji cylindrów, lecz mogły być również przekształcane w tzw. „rury precyzyjne”. Według grupy TMK niepowiązany klient przekształcał najpierw te tuleje rurowe w rury walcowane na zimno (lub rury precyzyjne), by je następnie przetworzyć w cylindry gazowe. Należy zauważyć, że twierdzenie to jest sprzeczne zarówno ze wcześniejszymi oświadczeniami grupy TMK, jak i z tym, co wynika z dokumentów zebranych podczas wizyt weryfikacyjnych. Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że to dodatkowe twierdzenie było nowe, zostało przedstawione na późniejszym etapie dochodzenia i nie zostało poparte dowodami. Ponadto grupa TMK przedłożyła dowody, z których rzekomo wynika, jakoby nabywca niezależny również sprzedawał rury precyzyjne. Poza tym, że dowody te zostały przedłożone na bardzo późnym etapie dochodzenia, należy również zauważyć, że dowody te dotyczą okresu długo po zakończeniu ODP i że w dokumentach tych jest mowa o ewentualnej sprzedaży wszelkich rodzajów (lub sekcji) produktów (rur) walcowanych na zimno. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

- (34) Większość wywozu produktu objętego postępowaniem przez producentów eksportujących do Unii była dokonywana na rzecz niezależnych klientów w Unii za pośrednictwem dwóch powiązanych przedsiębiorstw handlowych, tj. TMK Europe GmbH z siedzibą w Niemczech i TMK Italia s.r.l. z siedzibą we Włoszech. Cenę eksportową w odniesieniu do wyżej wymienionego wywozu ustalono na podstawie ceny eksportowej faktycznie zapłaconej lub należnej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie ceny odsprzedaży faktycznie zapłaconej lub należnej przedsiębiorstwu powiązanemu przez pierwszego niezależnego nabywcę w Unii podczas ODP, skorygowanej o koszty poniesione od momentu przywozu towaru do chwili jego odsprzedaży i o marżę zysku.
- (35) Pewne niewielkie ilości wywieziono bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii. Cenę eksportową tych dostaw określono zatem na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- 3.1.3. Porównanie
- (36) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową producentów eksportujących zostało dokonane na podstawie ceny *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie wartości normalnej z ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie korekt, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie wprowadzono korekty dotyczące opakowania, kosztów transportu, kosztów kredytu i cel antydumpingowych.
- (37) Grupa TMK złożyła wniosek, by wzięto pod uwagę niektóre cechy dotyczące gatunku stali, rodzaju gwintowania i powlekania rur i przewodów bez szwu, tak by zapewnić rzetelne porównanie między SPT sprzedawanymi na rynku krajowym, a tymi przeznaczonymi na wywóz.
- (38) Zdaniem Komitetu Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej („ESTA”) wszelkie wnioski o zmianę definicji produktu lub metodyki stosowanej w dochodzeniu pierwotnym lub późniejszym dochodzeniu przeglądowym stanowią naruszenie art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego i nie powinny być uwzględniane.
- (39) W tym względzie dochodzenie wykazało, że wniosek złożony przez grupę TMK nie narusza definicji produktu, lecz umożliwia określenie dodatkowych cech, które zapewniają rzetelne porównanie rur i przewodów stalowych bez szwu posiadających te same cechy. Ponadto stwierdzono, że te dodatkowe cechy wpływają na ceny i ich porównywalność.
- (40) Na podstawie powyższego uznano, że wniosek był uzasadniony, i w związku z tym wyżej wymienione cechy zostały wzięte pod uwagę.
- (41) Grupa TMK twierdziła, że zgodnie z art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego przy konstruowaniu ceny eksportowej nie powinno się odejmować cel zapłaconych w ramach transakcji typu DDP („dostarczone, cło opłacone”). Twierdzi ona, że w porównaniu z ostatnim pełnym 12-miesięcznym okresem przed nałożeniem cel antydumpingowych na dokonywane przez TMK wywozy rur i przewodów bez szwu do Unii (1 lipca 2005 r. – 30 czerwca 2006 r. lub „okres odniesienia”) kwoty cel były należycie odzwierciedlone w cenach pobieranych podczas ODP i dalszych cenach sprzedaży w Unii.
- (42) W tym względzie ustalono jednak, że ceny DDP pobierane od pierwszych niepowiązanych klientów nie pokrywały kosztów, nie wspominając już o cłach antydumpingowych; tj. transakcje te generowały ogólnie straty. Ponadto stwierdzono, że mimo iż ceny produktów podobnych zwiększyły się od okresu odniesienia o ok. 30 %, ceny surowców, które stanowią średnio ponad 50 % kosztów produkcji, wzrosły w tym samym okresie o ponad 70 %. Na podstawie powyższych ustaleń uznano, iż nie zostały przedstawione dowody wskazujące na to, by przedmiotowe cła były należycie odzwierciedlone w pobieranych cenach.
- (43) Należy również zauważyć, że nawet gdyby przyjąć, iż cła te są odzwierciedlone w dalszych cenach sprzedaży (*quod non*), art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego zawiera wymóg, by cła te były odzwierciedlone zarówno w cenach odsprzedaży, jak i dalszych cenach sprzedaży.
- (44) Po ujawnieniu ustaleń grupa TMK nadal podtrzymywała zastrzeżenia co do odjęcia cel od cen eksportowych i twierdziła ponadto, że dokonane dostosowanie kosztów gazu prowadzi co prawda do strat, ale jej zdaniem raczej niewielkich; nie przedstawiła jednak na to dowodów. Grupa TMK podtrzymywała swoje stanowisko, że założenie, iż ceny eksportowe *ex-works* powinny kształtować się powyżej kosztów produkcji, jest błędne z prawnego punktu widzenia, i podkreśliła, że kwestią do zbadania jest jedynie to, czy zapłacone cła antydumpingowe były należycie odzwierciedlone w cenach odsprzedaży pobieranych przez klientów niepowiązanych, dokonujących zakupu na bazie cen DDP. Ponieważ ceny DDP pobierane od pierwszych niepowiązanych klientów nie pokrywały jednak kosztów, nie wspominając już o cłach antydumpingowych, nawet bez uwzględnienia dostosowania cen gazu, a ceny surowców, które stanowią średnio ponad 50 % kosztów produkcji, wzrosły w tym samym okresie o ponad 70 %, jak wspomniano w motywie 42 powyżej, uznaje się, że grupa TMK nie przedłożyła niezbitych dowodów na to, że cła są należycie odzwierciedlone w pobieranych cenach ani dalszych cenach sprzedaży.
- (45) W związku z powyższym wniosek należało odrzucić.
- 3.1.4. Margines dumpingu
- (46) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnia ważona wartość normalna została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową każdego typu produktu na podstawie ceny *ex-works* osobno dla każdego z przedsiębiorstw eksportujących. Ustalono jeden wspólny margines dumpingu dla grupy TMK poprzez obliczenie jednej średniej ważonej stawki dumpingu dla producentów eksportujących w ramach grupy TMK.

- (47) Na tej podstawie margines dumpingu wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem wyniósł 29,6 %. Po ujawnieniu ustaleń grupa TMK wskazała na kilka błędów pisarskich w obliczeniach dumpingu w odniesieniu do jej dwóch jednostek produkcyjnych. Po skorygowaniu tych błędów pisarskich średni ważony margines dumpingu dla grupy TMK wynosi nie 29,6 %, a 28,7 %.
- (48) Należy zauważyć, że ten margines dumpingu jest, wbrew dowodom *prima facie* przedstawionym we wniosku o wszczęcie dochodzenia przeglądowego, wyższy niż cło stosowane w odniesieniu do przywozów dokonywanych przez grupę TMK. Wzrost wynika z szeregu czynników. Po pierwsze, dowody przedstawione we wniosku o wszczęcie dochodzenia przeglądowego odnoszą się wyłącznie do niektórych transakcji jednego z trzech producentów eksportujących. Stwierdzono, że niektóre z tych transakcji nie odnosiły się do produktu objętego postępowaniem. Po drugie, w toku dochodzenia, jak wspomniano w motywie 23 powyżej, niektóre transakcje wywozowe dotyczące produktu objętego postępowaniem nie zostały zgłoszone przez grupę. I wreszcie, wniosek grupy w odniesieniu do uznania cła jako koszt (zob. motywy 41–45) został odrzucony. Połączenie tych elementów, wraz z innymi elementami zweryfikowanymi w trakcie dochodzenia, spowodowało zwiększenie marginesu dumpingu.

4. TRWAŁY CHARAKTER ZMIENIONYCH OKOLICZNOŚCI

- (49) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy zmianę okoliczności w zakresie dumpingu można w sposób uzasadniony uznać za trwałą.
- (50) Grupa TMK wskazała w swoim wniosku o wszczęcie dochodzenia przeglądowego na to, iż istnieją zmienione okoliczności o trwałym charakterze, gdyż dokonała ona znaczących zmian w swojej strukturze wewnętrznej i zasadniczych udoskonaleniach w swoim wyposażeniu produkcyjnym, co ma bezpośredni wpływ na strukturę kosztów.
- (51) Dochodzenie wykazało, że grupa TMK faktycznie dokonała znaczących inwestycji, które doprowadziły do zwiększenia efektywności i poprawy zdolności produkcyjnej. Biorąc jednak pod uwagę wzrost cen surowców i zmianę asortymentu produktów w kierunku produktów o większej wartości dodanej, nie można było stwierdzić zmniejszenia kosztów produkcji. Uznano, że udoskonalenia, o których mowa w motywie 50, mają charakter

strukturalny i że jest mało prawdopodobne, by zmieniły się one w najbliższej przyszłości.

- (52) Ponadto zbadano również zmiany cen eksportowych w wywozie do państw spoza UE podczas ODP oraz w wywozie do UE po ODP. Stwierdzono, że wywóz identycznych produktów do państw spoza UE odbywał się po cenach na poziomie porównywalnym do cen sprzedaży eksportowej do UE w tym samym okresie. W odniesieniu do okresu po ODP stwierdzono, że wywóz ten odbywał się w oparciu o nieco wyższe ceny niż podczas ODP, co jest zgodne z międzynarodowymi trendami zmian poziomu cen. Nic zatem nie wskazuje na to, by ceny eksportowe ulegały znacznym wahaniom w przewidywalnej przyszłości.

5. ZMIANA ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH

- (53) W świetle wyników dochodzenia uznaje się za stosowne zmienić stawkę cła antydumpingowego, jaka ma zastosowanie do przywozu produktu grupy TMK objętego postępowaniem, na 28,7 %. Zmienioną stawkę cła antydumpingowego należy ustanowić na poziomie wykazanego marginesu dumpingu, ponieważ jest on niższy od marginesu szkody określonego w ramach pierwotnego dochodzenia.
- (54) Zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierza się zalecić zmianę rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 585/2012; umożliwiono im także przedstawienie swoich uwag.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wpis dotyczący OAO Volzhsky Pipe Plant,

OAO Taganrog Metallurgical Works, OAO Sinarsky Pipe Plant oraz OAO Seversky Tube Works w tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 585/2012 otrzymuje brzmienie:

„OAO Volzhsky Pipe Plant, OAO Taganrog Metallurgical Works, OAO Sinarsky Pipe Plant oraz OAO Seversky Tube Works	28,7 %	A859”
--	--------	-------

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2012 r.

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący